

Jan Hamáček
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Praha ~~26~~ října 2021
Čj.: MV-159822-2/NV-2021
Počet listů: 12
Přílohy: 2/37

Vážená paní poslankyně,

reaguji na Vaši písemnou interpelaci ve věci: „Rozhodnutí ÚOHS“ (ev. č. 2085), č.j. PS2021/021979 a zasílám odpovědi na Vámi položené otázky.

- 1) První rozhodnutí ÚOHS hovořilo o zákazu plnění z důvodu porušení zákona. Kdy bylo toto rozhodnutí doručeno Vašemu úřadu? Jaká opatření jste na základě tohoto rozhodnutí přijal a kdy?

Rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0195/2020/VZ, č.j. ÚOHS-30151/2020/533/BŠp o zákazu plnění smlouvy č.j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 uzavřené dne 8.dubna 2020 mezi Zadavatelem – Ministerstvem vnitra (dále jen „zadavatel“) a vybraným dodavatelem – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00, Praha 6 (dále jen „dodavatel“) – na veřejnou zakázku „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ zadávanou v jednacím řízení bez uveřejnění z důvodu porušení zákona bylo zadavateli doručeno Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „úřad“) dne 25. září 2020. Zadavatelem byl proti tomuto rozhodnutí podán rozklad dne 9. října 2020, kterým napadá uvedené rozhodnutí

v plném rozsahu a vysvětluje, z jakého důvodu považuje rozhodnutí úřadu za chybné

a netransparentní. Tento rozklad zadavatel ještě dále dne 20. listopadu 2020 doplnil a uvedl bližší zdůvodnění, proč považuje rozhodnutí úřadu za chybné.

Dne 22. prosince 2020 zadavatel od úřadu obdržel rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0192,0193/2020/VZ, č.j. ÚOHS-40989/2020/321/VJu, které potvrzuje podaný rozklad a zamítá ho. Rozhodnutí nabylo právní moci dnem doručení, tj. 22. prosince 2020.

Je třeba uvést, že po tomto pravomocném rozhodnutí o zákazu plnění smlouvy již nadále neproběhly žádné další nákupy. Předmětná situace se stále analyzuje.

- 2) Kdo je odpovědný za postup kritizovaný ÚOHS a jak byl či byly odpovědné osoby potrestány? Přece jenom Váš úřad musí zaplatit pokutu 800 tisíc korun, které by mohly být mnohem lépe využity ve prospěch policistů.

Předně uvádím, že zadavatel se se závěry úřadu neztotožňuje, ale plně je respektuje. Proti rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0183/2021/VZ, č.j. ÚOHS-23082/2021/500/Alv ze dne 12. 07. 2021 podal zadavatel rozklad, který byl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0122/2021/VZ a č.j. ÚOHS-31475/2021/163/PBI ze dne 21. září 2021 zamítnut a bylo tak potvrzeno původní rozhodnutí.

Z uvedeného rozhodnutí vyplývá, že uložená pokuta nebyla uložena v důsledku nějakého úmyslu či nedbalosti. Využití postupu v jednacím řízení bez uveřejnění bylo vždy řádně odůvodněno a odsouhlaseno i odborným útvarem Ministerstva vnitra České republiky (dále jen „Ministerstvem vnitra“). Tento postup byl použit na základě předchozí dlouholeté praxe a v dobré víře. Zadavatel ještě k nedůvodnosti hledání osobní odpovědnosti k úhradě pokuty uvedl, že podstatou rozhodnutí není porušení daného ustanovení zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „zákon o zakázkách“), ale pouze odborný právní názor - zda byly naplněny stanovené podmínky pro využití postupu v jednacím řízení bez uveřejnění, či nikoliv. Je to obdobné, jako když soud v první instanci rozhodne o vině a odvolací soud o nevině, přitom se jedná o stejný skutek, spadající pod jeden trestní zákoník a soudce rovněž není postihován za svůj „chybný“ názor. Pro příklad ještě dále uvádím, že v časopisu Veřejné zakázky je dvěma obecně uznávaným

odborníkům z oblasti veřejných zakázek položena otázka k výkladu nějakého ustanovení zákona o zakázkách a oni na ni odpoví zcela opačně. Z výše uvedených důvodů znovu zadavatel uvádí, že nesouhlasí se závěry úřadu, a proto proti nim zvažuje postupovat soudní cestou.

Je jen několik málo dní po doručení rozhodnutí o rozkladu a v současné době neexistuje podrobná právní ani odborná analýza vzniklé situace a postupu zadavatele. Z ryze odborných i ekonomických hledisek a letité vyzbrojovací praxe doposud vyplývá, že zadavatel v dané situaci postupoval standardně, neboť v době reálných bezpečnostních rizik terorismu zvoleným postupem nejen zajistil požadovanou kvalitu a unifikaci výzbroje, ale současně vyloučil i celou řadu možných problémů ohrožujících tento, pro vnitřní bezpečnost České republiky, významný vyzbrojovací program „protiteroristických složek“ Policie České republiky. Zároveň byly redukovány i celkové výdaje na dozbrojení a zejména pak na následný mnohaletý provoz předmětné výzbroje u stanoveného okruhu uživatelských útvarů *(podrobněji dále)*.

Za účelem vyřešení poměrně složitého problému se konala na základě žádosti zadavatele dne 6. května 2021 pracovní schůzka na úřadu ve věci dalšího postupu a také byla ze strany zadavatele najata specializovaná právní kancelář, která má pomoci v nalezení vhodného průsečíku pro postup zadavatele v souladu s veškerou v současné době platnou legislativou *(podrobněji dále)*.

V situaci, kdy problém nebyl doposud podrobně analyzován, natož pak nalezeno odborně a legislativně schůdné řešení, a prozatím se celá situace jeví jako nekompatibilita stávajících právních předpisů na úseku zadávání veřejných zakázek a na úseku hospodaření s majetkem státu, je předčasné hovořit o trestání konkrétních osob.

3) Jakým způsobem proběhne náprava, respektive jaké budou následující kroky v oblasti pořízování ručních zbraní pro policii ČR? Plánujete transparentní výběrové řízení?

Policie České republiky je dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“), jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, plnící

primárně úkoly ze zákona o policii, a současně i rozpočtová organizace, která se musí řídit všemi příslušnými normami a předpisy, tedy nejen na úseku zadávání veřejných zakázek, ale i na úseku financí, rozpočtu, kontroly a zejména pak předpisy na úseku hospodaření s majetkem České republiky. Při realizaci veřejných zakázek v oblasti zbraní a munice musí jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor zohlednit zejména tyto priority:

1. Zajistit plnění úkolů, tedy ochranu životů a zdraví, kdy boj s terorismem je nepochybně nejen podstatným bezpečnostním zájmem České republiky, ale i podstatným bezpečnostním zájmem celého společenství Evropské unie.
2. Hospodařit s veškerým svěřeným majetkem (doposud provozovaným i nově pořizovaným) po celou dobu životního cyklu řádně, tedy účelně, efektivně a hospodárně dle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystopování v právních vztazích (dále jen „zákon o majetku“).
3. Zadávat zakázky dle platné zadávací legislativy.

Policie České republiky, jakožto jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, musí z odborných, ekonomických, ale i z obecných hledisek účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti zachovávat vysokou míru unifikace (technickou a uživatelskou slučitelnost) u vybraných majetkových základů a komodit, k nimž nepochybně náleží i majetková základna výzbrojní. V policii je proto dlouhodobě aplikován model „skupinového vyzbrojení“, tzn., že jednotně jsou vyzbrojeny především jednotlivé okruhy uživatelů („řadová policie“, „exponované složky“ a „speciální jednotky“).

Ruční palné zbraně jsou pak bezpochyby výrobky s vysokým unifikačním potenciálem a s velmi dlouhou délkou životního cyklu, obvykle mezi 20 až 50 lety. A právě v této specifické charakteristice spočívá jádro problému, jelikož minimální ustanovení „civilní“ zadávací části zákona o zakázkách, kterými se především řídí bezpečnostní sbory, s řádným hospodařením s takto specifickou komoditou v dlouhodobém horizontu několika desetiletí dle zásad zákona o majetku v podstatě vůbec nekalkulují.

Pro lepší pochopení problému rekapituluji situaci ve vyzbrojení policie, která byla předmětem rozhodnutí úřadu:

Policie České republiky dle tehdy platných předpisů řádně vybrala a pořídila zbraně do své výzbroje, jednalo se zejména o období od roku 2001 cca do roku 2008, pak se naplno projevíly negativní dopady finanční krize a nákupy výzbroje v policii byly významně utlumeny.

U policejních útvarů a jednotek zahrnutých do „protiteroristického systému“ (Útvar rychlého nasazení, zásahové jednotky a prvosledové hlídky krajských ředitelství) disponovala policie v několika systemizovaných kategoriích dlouhých ručních palných zbraní (samopaly, útočné a bojové pušky a pušky pro přesnou střelbu) produkty firmy Heckler a Koch, které se při vlastním výběru, ale i při průběžném komparačním testování, ukázaly jako nejlepší a nejvhodnější.

V roce 2015, když nastalo prudké zhoršení bezpečnostní situace v Evropě, disponovala Policie České republiky u těchto jednotek cca 2 400 soupravami předmětných zbraní značky Heckler a Koch. Bezpečnostní situace však vyžadovala urychleně zlepšit stav vyzbrojení, resp. navýšit počty dlouhých ručních palných zbraní v několika systemizovaných kategoriích u „protiteroristického systému“ policie a to na celém teritoriu České republiky.

Policíí České republiky byl vyhodnocen stávající stav vyzbrojení, provedla průzkum trhu se zaměřením na poptávané kategorie produktů:

- Samopal ráže 9x19 (tři technicky a uživatelsky slučitelné varianty automatické zbraně, včetně provedení s integrovaným tlumičem hluku výstřelu).
- Samopal PDW ráže 4,6x30 (malá kompaktní automatická zbraň, účinná i proti lehké osobní balistické ochraně).
- Útočná puška ráže 5,56x45 (v krátkém provedení, pro speciální jednotky zbraň zkonstruovaná na univerzální zbraňové platformě typu AR 15).
- Bojová puška/DMR ráže 7,62x51 (s přímou technickou a uživatelskou návazností na krátkou pušku ráže 5,56x45 pro speciální jednotky).
- Odstřelovačská puška ráže 308W/338LM (s technickou a zejména uživatelskou slučitelností obou provedení).

Závěr byl, že Policie České republiky disponuje prakticky tím nejlepším, co na trhu reálně existuje, že plně srovnatelné alternativy k již provozovaným zbraňovým kompletům na trhu reálně buď neexistují, nebo nejsou dobře dostupné, popř. k nim doposud neexistují odpovídající reference z praktického nasazení a jejich nákup

pro speciální jednotky a exponované složky by byl příliš velkým rizikem. Z ekonomických a odborných hledisek bylo rozhodnuto, že stávající počty zbraní se navýší, a to již zavedenými, provozovanými a v praxi plně osvědčenými typy zbraní Heckler a Koch na aktuálně vyšší systemizované počty, které si vyžádala náhlá změna bezpečnostní situace. Potřebnost navýšení výzbroje se promítla do „Nastavení systemizace střelných zbraní pro výkon služby pořádkové policie“ č. j. PPR-32975-1/ČJ-2016-990420. Tento dokument, schválený policejním prezidentem, zahrnuje všechny policejní útvary vnější služby, včetně stanovení priorit (příloha č. 1). Důležitým hlediskem byla i skutečnost, že na předmětné zbraně byla v tomto období již značná část policistů vyškolená a vycvičena.

K tomu byl aplikován postup dle § 64 písm. b) zákona o zakázkách o dodatečných dodávkách, který byl v té době pro daný nákup považován za právně relevantní, kdy neexistoval opačný výklad. Překročení zákonem stanovené lhůty 3 roky odůvodnil zadavatel zvláštními okolnostmi, tedy abnormálními charakteristikami této specifické komodity (vysoký potenciál pro unifikaci a velmi dlouhý životní cyklus, resp. životnost dodávek v délce několika desetiletí).

„§ 64

b) jde o dodatečné dodávky od téhož dodavatele, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, a to za předpokladu, že by změna dodavatele nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek neslučitelnost s původním plněním nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě; dodatečné dodávky podle tohoto písmene mohou být pořizovány nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud delší doba není odůvodněna zvláštními okolnostmi,“

Z ryze odborných a ekonomických hledisek a letité vyzbrojovací praxe šlo o jediný správný postup, neboť počet pořizovaných zbraní byl nejnižší z možných variant řešení (doplnilo se jen tolik zbraní, kolik aktuálně chybělo), současně byla zachována tolik nutná unifikace i požadovaná vysoká kvalita výzbroje, kdy nebylo třeba jakkoli měnit výcvik, ani logistické zázemí a důležitý výzbrojní program u „protiteroristického systému“ Policie České republiky v situaci, kdy nebylo zřejmé, nakolik jsou teroristické útoky aktuální i pro teritorium České republiky.

Úřad mnohaleté vyzbrojovací procesy v policii posuzoval výlučně z pohledu současné, „civilní“ zadávací legislativy, kdy zadavatelem uváděné okolnosti „zvláštními“ pro nákup zbraní pro „protiteroristický systém policie“ s časovým odstupem pořízení delším než 3 roky neuznal a postup Zadavatele označil v rozporu s pravidly zákona o zakázkách.

Jelikož všechny doposud známé konvenční zadávací postupy, které vyplývají z aktuálního rozhodnutí úřadu a z platné „civilní“ zadávací legislativy, by byly v příkrém rozporu s obvyklými odbornými principy řízení výzbrojních majetkových základů jednotných ozbrojených sborů a nepochybně by vedly i ke značným vícenásobným a dalším problémům ohrožujícím akceschopnost policejních útvarů a jednotek „protiteroristického systému policie“, což by odporovalo jak povinností policie zajistit ochranu životů a zdraví dle zákona o policii, tak i povinností Policie České republiky hospodařit se svěřeným majetkem řádně, byly ze strany Ministerstva vnitra najaty specializované právní kanceláře, s jejichž pomocí má být nalezen vhodný průsečík veškerou v současné době platnou legislativou. Jakmile se podaří problém nekompatibility předpisů a norem vyřešit, budou zbrojní zakázky realizovány plně v souladu s platnou zadávací legislativou.

Policie České republiky je v tomto ohledu v České republice průkopníkem a nemá od koho zkušenosti přejímat, neboť pro zajištění potřeb největší ozbrojené složky státu pořizuje výzbroj, resp. veškerý vojenský a bezpečnostní materiál dle „civilní“ zadávací části zákona o zakázkách. Ministerstvo obrany České republiky (dále jen „Ministerstvo obrany“) doposud pořídilo druhově stejné ruční palné zbraně v objemu okolo 6 miliard Kč, ovšem vždy mimo režim, či na výjimku ze zákona o zakázkách.

V této spojitosti existují dva vážné problémy, které zásadním způsobem omezují schopnost jednotného ozbrojeného bezpečnostního sboru policie na požadované odborné úrovni provozovat a řídit unifikované majetkové základny, zejména

pak základnu výzbrojní. Za prvé jak řádně hospodařit se svěřeným majetkem s velmi dlouhým životním cyklem, jako jsou např. zbraně. A, za druhé jak promptně reagovat na případná prudká zhoršení bezpečnostní situace.

1. Dle převažujícího právního názoru nelze dle zákona o zakázkách vyhlásit otevřené řízení (soutěž) na konkrétní, v praxi osvědčené a ve výzbroji již

provozované výrobky, tj. např. soutěžit z důvodu akutní potřeby doplnění počtů konkrétních zbraní a dalšího vojenského a bezpečnostního materiálu, což by Policie České republiky nepochybně uvítala a tak i učinila, kdyby to bylo dle ustanovení zákona o zakázkách možné.

2. Ani při značném zhoršení bezpečnostní situace, která nastala v roce 2015 po teroristických útocích v Evropě, není v zákonu o zakázkách pro bezpečnostní sbory v praxi uchopitelné ustanovení urychlující a zjednodušující nákupní postupy a procesy u specifických komodit tak, aby mohly tyto ozbrojené bezpečnostní složky na reálné bezpečnostní hrozby reagovat adekvátně rychle.

Policie při dodatečných dodávkách 1873 do výzbroje již zavedených a v praxi osvědčených souprav zbraní značky Heckler a Koch pro „protiteroristický systém“ musela i v době reálných teroristických bezpečnostních hrozeb hledat pro zabezpečení nepochybně prioritních nákupních potřeb řešení v „civilní“ zadávací části zákona o zakázkách.

Zřejmá rozdílnost v možnostech způsobu pořizování výzbroje v rámci ozbrojených složek ve stejném období byla patrna, kdy Ministerstvo obrany na výjimku ze zákona o zakázkách pořídilo „napřímo“ od České zbrojovky 2600 ks útočných pušek CZ Bren 2 a to z důvodu migrační krize.

Policie České republiky zbraně, vyjma realizace usnesení vlády č. 338/2000 (nákup pistolí „napřímo“ od České zbrojovky), vybírala vždy v souladu s tehdy platnými předpisy a pokud to bylo možné, vždy s využitím komparace více typů zbraní. Výsledkem je spolehlivá a kvalitní výzbroj s dlouhou životností. Skutečnost, že tehdy nebyla vyhlášena soutěž, zdaleka neznamená, že se v dané době nejednalo o výběr zbraně v reálném konkurenčním prostředí.

Značný časový odstup dodatečných dodávek od původní kupní smlouvy primárně souvisí s trvalým nedostatkem financí pro krytí oprávněných potřeb Policie České republiky.

- 4) Na základě čeho, byly ruční zbraně, jejichž způsob pořízení zkritizoval a penalizoval ÚOHS nakupovány? Existuje nějaký schválený koncepční či strategický dokument týkající se systematizace střelných zbraní pro Policii

České republiky? Pokud ano, žádám Vás o jeho poskytnutí a zároveň o Vaše vyjádření k jeho podobě, zda je adekvátní, nediskriminační apod.

Policie České republiky je dle zákona o policii, cca 40 tisícový jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, se složitou organizační strukturou, s řadou exponovaných složek a speciálních jednotek, provozující přes 50 000 ručních palných zbraní mnoha kategorií a dalšího množství výzbrojního a bezpečnostního materiálu.

Z podstaty fungování hierarchicky řízeného ozbrojeného sboru, ale i z obecných hledisek účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti proto Policie České republiky musí zachovat *unifikaci* (technickou a uživatelskou slučitelnost) u vybraných majetkových základen a komodit, k nimž nepochybně náleží i majetková základna výzbrojní. V Policii České republiky je již více než dvě desetiletí aplikován model „skupinového vyzbrojení“, tzn., že jednotně jsou vyzbrojeny především jednotlivé okruhy uživatelů („řadová policie“, „exponované složky“ a „speciální jednotky“).

Ministerstvo vnitra pořizuje výzbroj na základě schválených systemizací majetku, konkrétně „systemizace služebních zbraní a munice“, což je dokument, který je od roku 1995 průběžně aktualizován (tehdy dokument Ministerstva vnitra). Aktualizace je vždy v souladu s požadavky a potřebami výkonu služby v policii a trendy na úseku vyzbrojování ozbrojených bezpečnostních sborů okolních států, resp. Evropské unie. Předěšlá a aktuální verze systemizace služebních zbraní a munice je přiložena v příloze č. 2 a 3.

Dokument, stejně jako všechny jeho předcházející verze, byl vypracován odbornou komisí, po konzultacích s dotčenými policejními službami a útvary a respektuje soudobé trendy ve vyzbrojování, aktuální potřeby a požadavky policejní praxe. Při zpracování se rovněž vycházelo ze závěrů kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu z roku 2004, kdy byly jednotlivé systemizované kategorie zbraní doplněny o názvy konkrétních, do výzbroje již zavedených, zbraní, a to z důvodu přehlednosti a srozumitelnosti i pro neodborníky (katalogizace majetku).

Znění systemizace služebních zbraní a munice odpovídá potřebám Policie České republiky a v žádném případě na ně nelze pohlížet jako na diskriminační.

Po rozhodnutích úřadu je však nutné urychleně vyřešit problematiku zadávání výzbrojních veřejných zakázek na nákup „vojenského materiálu“ pro jednotný

ozbrojený bezpečnostní sbor tak, aby byl zvolený zadávací postup v souladu s odbornými zásadami řízení výzbrojních majetkových základů a učiněné výdaje byly skutečně účelné, efektivní a hospodárné také z pohledu řádného hospodaření se svěřeným majetkem (zák. č. 219/2000 Sb.).

- 5) Proč doposud nedochází k žádné hlubší spolupráci při pořizování výzbroje a výstroje s Armádou ČR? Z hlediska efektivity by to zajisté dávalo smysl právě třeba v oblasti ručních zbraní či některé výstroje. Kdy dojde ke změně? Jednáte o nějakých konkrétních projektech s Ministerstvem obrany ČR, či Armádou ČR a s jakým výsledkem?

V minulých letech proběhla jednání mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem obrany za účelem snahy o zavedení společných nákupů v rámci ekonomických úspor, avšak byla zjištěna nekompatibilita v následujících zásadních kruzích:

Nákupy výzbrojně-technických prostředků pro ozbrojené složky státu neprobíhají dle shodných ustanovení zákona.

Při pořizování majetku se policie musí řídit zákonem o zakázkách, kdy dodávky zbraní, munice a dalšího vojenského a bezpečnostního materiálu pro ozbrojené bezpečnostní sbory většinou nesplňují podmínky veřejných zakázek na úseku obrany a bezpečnosti (dosavadní výklad Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES). V praxi to znamená, že i při nákupu naprosto shodných technických prostředků musí policie postupovat dle jiných ustanovení příslušného zákona, než resort Ministerstva obrany. Při společných nákupech zbraní, které logicky vyžadují jednotný postup zadavatele, by se resort Ministerstva obrany patrně musel vzdát výjimek z unijní legislativy a postupovat striktně dle „civilní“ zadávací části zákona o zakázkách.

Nákup výzbrojně-technických prostředků dle platné legislativy je již v současné podobě značně formalistický a nepružný.

V případě soustředování požadavků ozbrojených sil a bezpečnostních sborů u jedné instituce by bylo nutné stávající postupy doplnit minimálně o složitý proces

„koordinace“ a „harmonizace“. To znamená nejen společnou dohodu na harmonogramu nákupu, takticko-technických a obchodních parametrech výběrového řízení, u mnoha komodit bude dále nutné vyřešit i realizaci technických a uživatelských zkoušek, kdy lze logicky předpokládat, že zástupci nominují všechny zainteresované instituce, a to s nemalými odchylkami v kladených požadavcích i prioritách. Po mnohaletých zkušenostech si policie neumí představit, že lze takové výběrové řízení na „univerzální“ zbraňový komplet vyhovující neobvykle širokému spektru uživatelů dokončit v reálném čase, či vůbec úspěšně dokončit. Pořizovat zbraně pro speciální jednotky či exponované útvary se specifickým charakterem plněných úkolů, s evidentně vyššími požadavky kladenými na výkony, vlastnosti i kvalitu, a to prostřednictvím společného nákupu, by byl postup již zcela kontraproduktivní. Na shora uvedené či obdobná témata byla v minulosti mezi Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra uskutečněna opakovaná jednání (např. na téma společného nákupu obrněných vozidel TITUS), a to s oboustranně shodným závěrem, že koordinace, či slučování nákupů v této oblasti zjevně nevyhovuje oběma dotčeným stranám.

Výzbroj zavedená v Policii České republiky je ve značné míře nekompatibilní s výzbrojí složek Ministerstva obrany.

Ve výzbroji Policie České republiky je aktuálně systemizováno přes 20 kategorií ručních palných zbraní, z toho více než polovina položek je již naplněna, zbývající z cca 80%. Na zavedené typy zbraní byli proškoleni resortní specialisté (instruktoři a zbrojíři), pořízeny speciální přípravky a nářadí, nezbytná součástková základna pro realizaci oprav a příslušenství pro komplety do schválených variant používaných konfigurací, včetně výcvikových systémů FX. Životní cyklus drtivé většiny pořízených výzbrojně technických prostředků neskončí před rokem 2030. Změna pravidel by v této fázi přezbrojení nepochybně vedla ke značným organizačním problémům a především nemalým finančním škodám.

Vojenské a bezpečnostní sbory kladou na výzbrojní technické prostředky zpravidla odlišné požadavky.

S ohledem na stávající trendy ve výzbrojování ozbrojených složek vyspělých zemí ručními palnými zbraněmi, příslušenstvím a municí je nepochybné, že technicko - taktické požadavky kladené na výzbroj ozbrojených sborů

bezpečnostního a armádního typu se liší, a to s ohledem na odlišný charakter plněných úkolů, podmínky nasazení i úlohu daného zbraňového systému v rámci výzbroje konkrétní ozbrojené složky. Nejedná se pouze o nemalé difference v požadavcích kladených na vlastní zbraně, nýbrž především o podstatné rozdíly v celkové konfiguraci zbraňového kompletu. V oblasti munice dochází k částečné standardizaci ráží, avšak škála munice používaná bezpečnostními sbory je u řady položek nepoměrně širší a má jen relativně malý průsečík s typicky vojenskou municí.

Při bezpečnostních akcích je primárně požadován účinný a profesionální zákrok, tj. rychlé vyřazení pachatele a minimální ohrožení nezúčastněných osob, proti kterým není zákrok veden. Jelikož policejní složky nejsou limitovány Haagskými konvencemi, běžně se zde používá munice s účinky optimalizovanými pro předpokládané cíle policejního zákroku, a to ve více parametrech (policie střílí zpravidla na jiné vzdálenosti, na odlišně definované cíle, v hustě obydlených aglomeracích, často za přítomnosti civilního obyvatelstva).

Vzhledem k uvedenému jsem přesvědčen, že výběr zbraňových kompletů a munice na základě sloučených požadavků natolik svou základní činností odlišných ozbrojených složek státu nemůže v současné době, která vyžaduje vysokou mírou specializace, vést k výběru vhodných produktů, které by dokázaly reálně uspokojit tak široké spektrum koncových uživatelů. , že požadavky kladené na automatickou zbraň policisty pro zákroky proti nebezpečným pachatelům, zpravidla v intravilánu středoevropských měst, budou v mnohém odlišné od požadavků kladených na automatickou zbraň jednotlivce určenou pro nasazení v bojové misi (vojenské konflikty). Některé požadavky kladené na obě zbraně budou nepochybně i v protikladu. Nejedná se však pouze o zbraň, ale o konfiguraci celého zbraňového systému, tedy i o souběžnou optimalizaci aplikované munice a příslušenství.

S pozdravem

Vážená paní
Mgr. Jana Černochová
poslankyně Poslanecké sněmovny
Parlamentu České republiky
Praha